

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

De Confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

Spiritus sancti impulsus, non adhuc quidē inhabitantis, sed tantum mouentis, quo pœnitens adiutus, viam sibi ad iustitiam parat. Et quāuis sine Sacramēto Pœnitentiæ per se ad iustificationē perducere peccatorem nequeat, tamē eum ad Dei gratiam in Sacramento Pœnitentiæ impetrandum disponit. Hoc enim timore vilitate a concussi Niniuite, ad Ionæ prædicationem, plenam terram terroribus, pœnitentiam egerūt, & misericordiam à Domino impetrarunt. Quamobrem falsò quidam calumniatores Catholicos Scriptores, quasi tradiderint Sacramentum Pœnitentiæ, absque bono motu suscipientium, gratiam conferre: quod numquam Ecclesia Dei docuit, nec sensit, sed & falsò docent; Contritionem esse extortam & coactam non liberam, & voluntariam.

De Confessione. CAP. V.

Ex institutione Sacramenti Pœnitentiæ explicata vniuersa Ecclesia semper intellexit, institutam etiam esse à Domino in tergram peccatorum Confessionem, & omnibus post Baptismum lapsis, iure diuino necessariam existere: quia Dominus noster Iesus Christus, è terris ascēsurus ad cœlos, Sacerdotes suorum Vicarios reliquit, tāquam præsidēs, & iudices ad quos omnia mortalia crimina deferantur, quæ Christi fideles ceciderint: quo, pro potestate Clauium remissionis: aut retētionis peccatorum sententiā pronūciant. constat enim, Sacerdotum iudi-

a Ionæ 3.
Matt. 12.
Luc. 21.
c. quamobrem.
de pœo.
diff. 1.

b Luc 3.
& 17.
Iac. 5.
1. Ioan. 1.
inf. can. 6
c Ioan. 25
Matt. 16.
c. verbum
de pœn.
diff. 1. &
c. adhuc.
de pœn.
diff. 3.

iudiciū hoc incognita causa, exercere non po-
 tuisse, neque equitatem quidem illos in pœnis
 iniungendis seruare potuisse, si in genere dur-
 taxat, & non potius in specie ac sigillatim, sua
 ipsi peccata declarasset. a Ex his colligitur oportere à pœnitentibus omnia peccata mortalia,
 quorum post diligentē sui discussionē consciē-
 tiam habent, in Confessione recenseri, etiam si
 occultissima illa sint, & tantum aduersus duo
 vltima b Decalogi præcepta cōmissa, que non
 nunquā animum grauius sauciant, & pericu-
 losiora sunt ijs que in manifesto admittuntur.
 nam venialia, quibus à gratia Dei nō excludi-
 mur, c & in que frequentius labimur, quam-
 quam recte & vtiliter, citraque omnem præ-
 sumptionem in confessione dicatur, quod pio-
 rum hominum vsus, demonstrat, taceri tamen
 citra culpam, multisq; alijs remedijs expiari
 possunt. Verū, cū viuēsa mortalia peccata,
 etiā cogitationis d homines in filios, & Dei
 inimicos reddāt, necessum est, omnium etiam
 veniam, cum aperta & verecunda Cōfessione,
 à Deo querere. Itaq; dū omnia, que memoriæ
 occurrunt, peccata Christi fideles confiteri stu-
 dent, proculdubio omnia diuine misericordie
 agnoscenda exponunt, qui vero secus faciūt, &
 sciēter aliqua retinēt, nihil diuine bonitati p
 Sacerdotem remittēdum proponunt; si enim e-
 rubescat egrotus, vulnus medico detegere, &
 ignorat, medicina non curat. Colligitur p̄terea,

a inf. cā. 6

b Deut. 5.

c sup. Sef.

6 cā. 23. c.

adhuc. &

c. de quo-

tidianis

de pœnit.

dist. 3.

d Ephes...

e tiā eas circumstantias in Confessione explicandas esse, quæ speciem peccati mutant: quod sine illis peccata ipsa neq. à pœnitentibus integrè exponantur, nec iudicibus innotescant; & fieri nequeat, ut de gravitate criminū rectè cēserè possint, & pœnam, quam oportet pro illis pœnitentibus imponere. unde alienū à ratione est, docere circumstantias has ab hominibus otiosè excogitatas fuisse, aut unā tantum circumstantiā confitendā esse, nempe peccasse in fratrem. Sed & impiū est, Confessionem, quæ hac ratione fieri præcipitur, impossibilē dicere, aut carnificinam illam conscientiarum appellare: cōfessio enim, nihil aliud in Ecclesia à pœnitentibus exigitur, quàm, ut, postquam, quisque diligentius se excusserit, & conscientie sue finis omnes, & latebras exploraverit, ea peccata confiteatur, quibus se Dominū & Deum suum maxime offendisse meminerit: reliqua autē peccata, quæ diligentè cogitāti non occurrunt, in unum versum, eadem Cōfessione inclusa esse intelliguntur: pro quibus fideliter cum Propheta dicimus: a Ab occultis meis munda me Domine.

a Psal. 18.

Ipsa verò huiusmodi Cōfessionis difficultas, ut peccata detegendi verecundia gravis quidem videri posset, nisi tot tantisque commodis, & consolationibus leuaretur, quæ omnibus dignè ad hoc Sacramentū accedentibus, per Absolutionem certissimè conferuntur. Ceterum, quæ ad modū confitendi secretò apud solum sacer-

dotum

dōtem, et si Christus non vetuerit, quin aliquis
 in vindictam suorum scelerū, & sui humilia-
 tionem, cum ob aliorum exēplum, tum ob Ec-
 clesie offense adificationē, delicta sua publicē
 confiteri possit: nō est tamen hoc diuino præce-
 pio mandatum, nec satis consultē humane ali-
 quā lege præciperetur, vt delicta præsertim se-
 creta, publica essent cōfessione aperiēda. vnde
 cū a sanctissimis, a & antiquissimis patrib.
 magno vnanimiq; consensu, secreta Confessio
 sacramentalis, qua ab initio Ecclesia sancta vsa
 est, & modō etiam viitur, fuerit semper com-
 mendata; manifestē refellitur inanis eorū ca-
 lumnia, qui eā à diuino mandato alienam, &
 inuentum humanum esse, atque à b Patrib. in
 Concilio Lateranensi congregatis, initium ha-
 buisse docere non verētur, neque enim per La-
 teranense Cōcilium Ecclesia c̄ statuit, vt Chri-
 sti fideles cōfiterētur, quod iure diuino neces-
 sarium, & institutum esse intellexerat: sed vt
 præceptum Confessionis, saltem semel in anno,
 ab omnibus, & singulis, cum ad annos discre-
 tionis peruenissent, impleretur. vnde iam in v-
 niuersa Ecclesia cū ingēti animarū fidelīū fru-
 ctu, obseruatur mos ille salutaris cōfite di, sacro
 illo & maximē acceptabili tēpore Quadragesi-
 me: quē morē hec S. Synod. maximē probat et
 amplectitur, tanquā piū, & meritō retinendū.

De ministro huius Sacramenti &
 Absolutione.

a Conc.
 Cabilon.
 c. 33.

b infra
 can. 8. 14.

c Conc.
 Late. sub
 Ina. 3. ca.
 21. c. om-
 nis vtri-
 usque de
 pecc. &
 remiss.